

РЕШЕНИЕ

№ 28135

гр. София, 25.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
публично заседание на 21.08.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ваня Стоянова

при участието на секретаря Йоана Владимирова и при участието на
прокурора Стела Спасова, като разгледа дело номер **7788** по описа за **2025**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-
процесуалния кодекс (АПК) и във вр. с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците
(ЗУБ) и с чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на С. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., адрес [населено
място] [улица], вх. 1, ет. 1, офис 1, мейл [\[електронна поща\]](#) против Решение № 52 Х/07.07.2025г.
на Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, с което последният на
основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не допуснал последваща молба за предоставяне на
международна закрила, рег. № КП -01-5111 от 19.06.2025г. на оспорващия до производство за
предоставяне на международна закрила. Жалбоподателят твърди, че решението е неправилно
поради противоречие с материалния закон, съществено нарушение на
административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона. Сочи, че
интервюиращият орган не е съобразил актуалното тълкуване на разпоредбата на чл. 40, пар. 2 и 3
от Директива 2013/32/ЕС и Решение на СЕС от 9 септември 2021 г. по дело С-18/20, с което се
уточнява, че последваща молба може да се основава, както на нови факти, възникнали след
приемането на решение по предходната молба, така и на факти, които са били представени за
първи път от кандидата. Намира, че интервюиращият орган е нарушил и принципите на
последователност и предвидимост, заложили в чл. 13 от АПК, и е отказал достъп на процедурата
въпреки десетките допуснати други чужденци именно поради продължаващата тежка обстановка
в С.. Счита, че интервюиращият орган не е анализирал никъде представените от жалбоподателя
справки и данни от официални източници и не е изложил собствени мотиви относно
действителната обстановка в Сирийска арабска република и в родния град на жалбоподателя.

Заявява, че административният орган е мотивирал решението си единствено със справка на Дирекция „Международна дейност“ и е отрекъл съдържанието на представените от жалбоподателя писмени доказателства, без да ги анализира и обсъди. Въз основа на гореизложеното, се иска постановяване на решение, с което да бъде отменено Решение № 52X/07.07.2025 г. на интервюиращият орган при Държавна агенция за бежанците, като неправилно поради противоречие с материалния закон, съществено нарушение на административнипроизводствените правила и несъответствие с целта на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован чрез процесуалния представител адвокат Д., на посочения в жалбата и от адм. орган адрес в [населено място] [улица], вх. 1, ет. 1, офис 1, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът - интервюиращ орган на ДАБ, редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител. Депозиран е писмен отговор, в който изразява съображенията си за неоснователност на депозираната жалба.

СГП, чрез прокурор С., намира жалбата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град, Първо отделение, 4 състав, като обсъди доказателствата по делото, доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт, от фактическа страна приема следното:

Подадена е последваща молба за международна закрила с вх. № КП-01-5111 от 19.06.2025 година до Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС) от С. Х. А., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН].

За първи път молителят е поискал закрила с молба вх. № 244/19.03.2024 г. на ТЦ - [населено място] на която дата кандидатът е регистриран като С. (собствено) Х. (фамилно) А. (бащино) от мъжки пол, [дата на раждане] в С., [населено място], общ. К., гражданин на-С., етническа принадлежност - кюрд, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - женен; ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа, на представена карта, за самоличност, издадена от Сирийска арабска република. С решение № 6595 от 31.05.2024 г. на председателя на ДАБ при МС на С. Х. А. е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България. Чужденецът е обжалвал горепосочения административен акт. С решение № 3014/22.07.2024 г. Административен съд - Хасково е отхвърлил жалбата, което е влязло в законна сила. Съдебният акт е обжалван пред ВАС. С решение № 5189/20.05.2025 г. ВАС оставя в сила решение № 3014/22.07.2024 г. на Административен съд - Хасково. Решението на касационната инстанция е окончателно и не подлежи на обжалване.

Последващата молба на чуждия гражданин е депозирана в ДАБ при МС, с вх. № КП-01-5111 от 19.06.2025 година. На молителя е изпратено съобщение с информация, относно процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила, уведомен е, че според разпоредбата на чл. 76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането ѝ по същество, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ.

Пред адм. орган, молителят мотивира своята последваща молба за закрила с твърдения за настъпване на нови, последващи обстоятелства около продължаващата тежка обстановка в държавата му на произход Сирийска арабска република. Изложил е твърдения, че още от началото на военните действия неговото родно място К., С., било епицентър на военни нападения - сблъсъци между режима и кюрдските сили и Сирийската свободна армия, бомбардировки с ракети и сухопътни нападения, в резултат на което били разрушени голяма част от инфраструктурата и материалните ресурси в областта, насилствено принуждаване на лица да участват в казармени и военни действия. Напуснал страната си поради проблеми, свързани с

войната и влошената обща обстановка в С.. Укривал се за да не бъде взет за войник, защото неговите религиозни убеждения забранявали. Заедно с последващата си молба, молителят е приложил Доклад на А. И., издаден на 03.07.2024 г., доклад, актуализация за С. от 03.02.2025 г.; справка за положението на кюрдите в С. след свалянето на режима на Б. А., издадена на 29.05.2025 г. от юрк. С. Б.; справка за положението в С. през 2025 г., издадена на 29.05.2025, г. от юрк. С. Б.; Доклад на международната организация У. за хуманитарната ситуация в С., издадена на 20.01.2025 г.; статия от официална медия - „Как жителите на Д. Ез Зор избягват задължителната военна служба“, актуализирана на 10.02.2024 г.; данни относно въведената задължителна военна служба; статии на официални медии относно положението в С. и кюрдското население и съдебна практика.

По време на предходното производство, видно от протокол от проведено интервю, с рег. № УП - 16023/22.03.2024 година, С. Х. А. е мотивирал молбата си за закрила с лошото икономическото положение в С., вследствие на войната. През 2012 г. Сирийската армия напуснала [населено място], където живеел молителят. Навлезли П. /Кюрдска работническа партия/, които започнали да контролират района и го превърнали в частна автономия. Обстановката в района се влошила. Добавя, че в края на 2013 г. се появила и Д.. Икономическото положение на страната заради войната било лошо, нямало и работа. Кандидатът за закрила напуснал страната си през 2012 г. и заминал за И., където останал до месец септември 2019 г. След това напуснал И. и заминал за Турция, където останал до 29.02.2024 г. Споделил е, че взел решението, да напусне Турция, за да търси по-добър живот в европейска страна. Заявил е, че е членувал в политическа партия П. от 1988 г. до момента на интервюто, като съобщава за проблеми с полицията, свързани с членството му. В С. не е бил арестуван, нито осъждан. Изрично заявява, че спрямо него не е упражнено насилие и не е получавал заплахи. Твърди, че е имал проблеми във връзка с етническата си принадлежност през 1975 г. - сирийската държава му взела земята, защото бил кюрд. Не съобщава за проблеми във връзка с религиозната си принадлежност.

Адм. орган е приел, че в настоящия случай, представените извадки от общодостъпни източници не могат да се приемат като категорично доказателство на изложените основания от оспорващия в своята последваща молба. От приложените копия на извадки от интернет не може да се обоснове извод за осъществено преследване спрямо молителя.

Посочената по-горе молба е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ЗУБ. Със съобщение с рег. № УП 16023 от 23.06.2025 г., оспорващият е бил уведомен, че има право да представи писмени доказателства, които да бъдат взети предвид при провеждането на предварителната процедура по допустимост. Със заповед № РД- 05-25/14.01.2025г. на председателя на ДАБ-МС, Д. Т. Т. е определен за интервюиращ орган (л. 124). С Решение № 52 Х/07.07.2025г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ), издадено в производство по глава шеста, раздел III от ЗУБ, последващата молба с рег. № КП -01-5111 от 19.06.2025г. в ДАБ при МС на С. Х. А., гражданин на С., на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила, като основния мотив на адм. орган е, че в последващата молба, оспорващия не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Адм. орган е обсъдил, че представените от кандидата извадки от интернет не кореспондират с горепосочената справка. След извършен анализ на информацията в нея, става ясно, че в С. все още има ситуации, на несигурност. Адм. орган е посочил, че към настоящият момент не може да се говори за наличие на безогледно насилие. Въпреки сложната ситуация в С., след падането на режима на Б. А., хиляди сирийци се завръщат доброволно в своята родина, от изложеното се стига до обоснован извод, че при евентуалното завръщане на кандидата за международна закрила

в родината му,/това не би довело до неблагоприятни последици за него. От анализа, на представените от молителя доказателства, също не се установява наличие на ново обстоятелство в личното му положение.

В интервюто с рег. № УП 16023 от 22.03.2024г. гражданина на С. е декларирал, че е напуснал страната си, защото има война, няма сигурност и има проблеми. Адм. орган е приел, че ако действително кюрдите са искали от него да стане войник и да се сражава с тях, а също и че ако той е заплашен за живота си е щял да изложи тези обстоятелства още в интервюто в първото производство за международна закрила.

Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на арабски език, в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език се е подписал лично /л. 401/.

От фактическа страна е установено още, видно от докладна записка вх. № КП-02-554 от 28.05.2025г. от директор на дирекция "Качество на процедурата за международна закрила", смяна на статуса на сирийския гражданин С. Х. А. от „кандидат бежанец“ на „чужденец“, а от приложения по делото регистрационен лист/стр. 115/ регистрационната карта на чужденеца с адрес С., [населено място], пров. К. е със статус невалиден от дата 30.05.2025г.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Предмет на контрол за законосъобразност е Решение № 52 Х/07.07.2025г. на Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, с което последният на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не допуснал последваща молба за предоставяне на международна закрила, рег. № КП -01-5111 от 19.06.2025г. на оспорващия до производство за предоставяне на международна закрила. Процесната молба е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, съгласно която разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

С разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40 – чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, ЗУБ, изискваща подадена такава молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, да се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

Гореизложената национална уредба е изцяло синхронизирана с европейската. По силата на чл. 33, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС от държавите-членки не се изисква да разглеждат дали кандидатът за международна закрила отговаря на условията за признаването ѝ, като молбата се счита за недопустима съгласно същия член. С чл. 33, ал. 2, б. "а" – "д" от Директива 2013/32/ЕС държавите-членки са ограничени да приемат, че една подадена молба за международна закрила е недопустима само в изчерпателно посочените в нея случаи.

В тази връзка, настоящия състав счита, че изискванията на националната и европейска уредба не са нарушени в случая в степен, обуславящи отмяната на оспореното Решение № 52 X/07.07.2025г. на Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, което е издадено от компетентен орган, надлежно определен по реда на чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ - интервюиращ орган на ДАБ, явяващ се национален решаващ орган по чл. 2, б. "б" от Директива 2013/32/ЕС, овластен с правомощието по чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ след предварителното разглеждане на допустимостта на последващата молба рег. № КП -01-5111 от 19.06.2025г., гражданин на С., да не я допусне до производството за предоставяне на международна закрила. Спазен е срокът по чл. 76б, ал. 1 ЗУБ. Разпоредбата на чл. 76а ЗУБ дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2 ЗУБ, на подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсещият закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основание по чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган.

Ограничавайки се до дължимия по чл. 169 АПК съдебен контрол, настоящият състав на съда преценява, че интервюиращият орган в рамките на своята оперативна самостоятелност е спазил изискването за законосъобразност на решението. В последващата молба С. А. не е посочил никакви нови факти и обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Интервюиращ орган при ДАБ към МС е обсъдил представената молба от страна на търсещия закрила, като е приел, че в настоящия случай, представените извадки от общодостъпни източници не могат да се приемат като категорично доказателство на изложените от С. Х. А. твърдения в своята последваща молба. От приложените копия на извадки от интернет не може да се обоснове извод за осъществено преследване спрямо молителя. В този смисъл несъстоятелно е възражението в жалбата, че адм. орган не е обсъдил фактите и обстоятелствата от значение за случая.

Интервюиращият орган е анализирал заявените факти в молбата за закрила, като е приел, че с подадената молба, не може да се установи, че има промяна в личното му положение и в държавата му по произход, като настоящата се извършва с цел допускането до производство на последващата молба по ЗУБ до производство. След извършен анализ на информацията справка изготвена от дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, става ясно, че в С. все още има ситуации на несигурност. Независимо от наличието на инциденти, ситуацията със сигурността в страната, сравнена с изминали години се е подобрила значително и към настоящият момент не може да се говори за наличие на безогледно насилие. Въпреки сложната ситуация в С., страната се връща обратно към нормалния живот, след падането на режима на Б. А., а хиляди сирийци се завръщат доброволно в своята родина, от изложеното се стига до обоснован извод, че при евентуалното завръщане на кандидата за международна закрила в родината му, това не би довело до неблагоприятни последици за него. От анализа, на представените от молителя доказателства, също не се установява наличие на ново обстоятелство в личното му положение.

Тук следва да се посочат приложените по делото справки вх. № МД-02-160 от 14.04.2025г., вх. № МД-02-367 от 01.07.2025г., на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, на които се позовава адм. орган.

Съдът намира за основателен изводът на административния орган, че жалбоподателят не се позовава на нови обстоятелства, които биха могли да бъдат от съществено значение за личното му положение и или относно държавата му по произход. Ето защо новите обстоятелства, сами по себе си, не могат да са достатъчно основание, за да се приеме, че са от съществено значение за

личното положение на жалбоподателя, поради което не може да се направи извод за наличието на предпоставките на чл. 13, ал. 2 ЗУБ. Не са налице доказателства за това, че ситуацията в С. достига до границите на безогледно насилие, породено от вътрешен или международен въоръжен конфликт или от неспособност на официалните власти да противодействат ефективно на въоръжени групировки, които нападат населението или отделни негови групи. В настоящия случай следва да бъде отчетено и постановеното решение на Съда на ЕС от 17.02.2009 г. по дело С-465/07 по тълкуването и прилагането на чл. 15, буква в) от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила, във връзка с чл. 2, буква д) от същата директива. Съгласно това решение съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение характеристики; съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. В случая тези критерии не са изпълнени. Следва да се отчете и фактът, че самият жалбоподател не споделя конкретни обстоятелства, които да са представлявали непосредствената заплаха за живота и сигурността му в С.. Напротив- изрично е посочил, че не бил жертва на насилие и не били отправяни заплахи срещу него или семейството му. В този смисъл е обективизирана и актуална съдебна практика на ВАС в решение № 5268 от 20.05.2025г. по адм. дело № 3330/2025г. на ВАС, решение № 5978 от 04.06.2025г. по адм. дело № 3840/2025г. на ВАС. В решение № 8454 от 13.08.2025г. по адм. дело 1576/2025г, ВАС относно анализа на актуалната обстановка в С. посочва: „от представената в касационното производство справка от 19.05.25г. за актуалната обстановка в С., изготвена от Дирекция “Международна дейност,, в ДАБ се установява, че е налице цялостно подобрене в ситуацията със сигурността в С., макар и да остава проблем в някои райони на страната. ВКБООН и партньорите продължават да осигуряват основни услуги чрез разпределянето на нехранителни и основни хуманитарни стоки на завърнали се семейства в Д. ал Зор. Макар и не всички, някои от свързаните със закрилата основни пречки пред завръщането, например продължителната принудителна военна служба вече не са налице.“

По време на предходното производство за международна закрила на С. Х. А., не е установено, наличие на безогледно насилие в страната му на произход. От информацията в горепосочените актуални справки се установява, че към настоящият момент също няма безогледно насилие в С.. От изложеното се установява, че в своята последваща молба за международна закрила, С. Х. А. не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно страната му на произход.

Приложена е и актуална справка вх. № МД-02-398 от 21.07.2025г. и относно общото положение и актуална общественно-политическа обстановка в С., с която по никакъв начин не се променят изводите на адм.орган в оспореното решение.

Следва да се посочи още, че справките за актуалната общественно-политическа обстановка в С.,

представени от дирекция „Международна дейност“ при ДАБ са също официални свидетелстващи документи, съставени по установен ред и форма и се ползват с материална доказателствена сила за установените в тях обстоятелства.

От изложеното в справките, има данни за инциденти във връзка със сигурността, но няма данни, че насилието в С. е безогледно и повсеместно на цялата територията на страна, респ. достигнало такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия, се излага на реална опасност да претърпи посочените в чл. 15, б. "в" от Квалификационната директива заплахи.

Съдът намира за правилен и извода на административния орган, че по отношение на жалбоподателя производство по предоставяне на международна закрила не следва да се образува по негова молба рег. № КП -01-5111 от 19.06.2025г.

Настоящият състав следва да отбележи, че процедурата по последващи молби съгласно Закона за убежището и бежанците не е средство за незачитане на силата на пресъдено нещо на предходни съдебни решения, установяващи, че жалбоподателят не е лице, на което следва да бъде предоставена международна закрила в Република България. ЗУБ предоставя на чужденеца субективно право да подаде последваща молба за закрила, в случай че според своите възприятия и разбирания, същият счита, че е настъпила промяна в личното му положение или в ситуацията на държавата му по произход, която промяна може да докаже с писмени доказателства. В случая това не е сторено.

Воден от изложеното, настоящият състав счита, че Решение № 52 Х/07.07.2025г. на Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при МС на РБ е правилно и законосъобразно, а жалбата срещу него следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран, на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София- град, I отделение, 4 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Х. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., адрес [населено място] [улица], вх. 1, ет. 1, офис 1, мейл адрес [\[електронна поща\]](#) против Решение № 52 Х/07.07.2025г. на Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, с което последният на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не допуснал последваща молба рег. № КП -01-5111 от 19.06.2025г. на оспорващия за предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ